

זהו כהתא בנה זמני

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן עפ"י ספה"ק ליקוטי הלכות ועוד ספרי תלמידי רבינו הק' וכן לפי דברי צדיק דורינו מודינו הרב שליט"א

מס' נתיב לד'

היכל משה זאהל שרה

הגליון מוקדש לע"ג הרה"ח ד' משה בן ד' שמעון דוב זצ"ל וזוהו החשובה מדת חיה שרה בת ד' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ המשך תורה מ"ט - "והוא כחתן יוצא מחופתו וגו'" (תהלים י"ט) ~

(נאמר בשבת ג' ניסן אחר נישואי בתו שרה ז"ל שהיה בר"ח ניסן במעדעועדיבא)

יג. איך רבנו מקשר זאת עם חודש ניסן שנקרא אביב?

ובשביל זה נקרא ניסן "אביב" - "אלף" עם "בית" "יוד" עם "בית", וזה יחודא עילאה ויחודא תתאה. (בפרפראות לחכמה מהצה"ק ר' נחמן מטשערין זי"ע ועכ"א מבאר זאת בזה"ל "רוצה לומר כי בניסן נגאלו שזה בחי' עליית המלכות [שזה בחי' (ר"ה ב.) באחד בניסן ר"ה למלכים] בחי' ביתא תתאה, ומסטרא דיובלא נפקו שזה בחי' ביתא עילאה).

יד. מה נזכה לעתיד ע"י שנוכה לקיים מה שרבינו הק' כותב שנתחזק לקדש מחשבתינו במחשבות קדושות ולברוח ממחשבות רעות?

וזה בחי' השיר שיתער לעתיד, והוא שיר פשוט כפול משולש מרובע, והם עשרה מיני נגינה זה בחי' "הא" שהיא "דלת" עם "יו"ד" זה בחי' עשרה מיני נגינה. וזה ע"י התגלות מלכותו, בבחי' שרה על כל העולם, ו"שרה" זה בחי' שיר בחי' "ושרים כחוללים", וזה בחי' מלכות דוד שהוא בחי' נעים זמירות ישראל (שמואל ב' כ"ג א'). (בפרפראות לחכמה מבאר וז"ל, היינו שהתעוררות השיר הזה יהיה ע"י עליית המלכות דוד שהוא נעים זמירות ישראל, וכתוב "למען יזמרך כבוד בחי' מלך הכבוד", ע"י לקמן אות ו' ז' וזה בחי' שירה חדשה שבחו גאולים וכו' והמליכו ואמרו ה' ימלוך לעולם וכו' ומלכותו ברצון קבלו עליהם וכו' לך ענו שירה וכו').

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועכ"א בגדולת נוראות רבינו הקדוש הנמ"ח זי"ע ועכ"א שליט"א הרה"ח רח"ש ראטנבערג שליט"א מחשובי חסידו ברסלב)

הצה"ק רבי אהרן ראטה זי"ע ועכ"א - בעל ה'שומר אמונים'

(ליום היארצייט - ו' ניסן)

בספריו הביא הרה"ק רבי אהרן ראטה זצוק"ל כמה וכמה פעמים דברי קדשו של רבנו בספרו הקדוש "ליקוטי מוהר"ן", (טהרת הקודש מאמר תיקון היום, שלחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה פ"ד ענף ג' ד' ס"ט, שער צדקה והכנסת אורחים פרק ה' ד' צ"ו).

בהזדמנות רשם הוא לתלמידיו כמה תפילות מספר "ליקוטי תפילות" למוהרנ"ת שכדאי לאומרם.

וכן סיפר הרב אליהו שטיינבערגער זצ"ל מחשובי זקני חסידיו, כי רבו ר' אהרן זי"ע ציוה עליו ללמוד את כל הספר ליקוטי מוהר"ן.

זו. רבינו הקדוש זי"ע ועכ"א כותב שע"י שמתפללים בכוונה בכל לב עי"ז מקימים את המלכות כי תפילה שבלב היא בחי' התגלות מלכותו בתוך החלל הפנוי, בתוך המדות בתוך העולמות (ע"י אות ב'), איזה מאמר חז"ל רבינו הק' מקשר לזה?

וזה פירוש (ב"מ נט.) "איתתך גוצא - גחון ולחוש", פירש"י "שמע עצתה", כי באמת אשה יראת ה' היא בחי' "עצה" כשהתפילה היינו בחי' מלכות בשפלות ובקטנות, בחי' "אתתך גוצא", בבחי' (שה"ש ח') "אחות לנו קטנה", בחי' (בראשית א') "את המאור הקטן", בבחי' "עצתו נופלת" (סנהדרין כ"ב עיי"ש) - צריך להקים אותה, בבחי' (עמוס ט') "אקים את סוכת דוד", ו"סכה" זה "שרה" שסכתה ברוה"ק (מגילה י"ד), (כי רוה"ק הוא בחי' מלכות כידוע [פרפראות לחכמה]), ו"שרה" זה "מלכות" בבחי' (משלי י"ט) "עצת ה' היא תקום", בבחי' (בראשית א') "שני המאורות הגדולים".

מזו רבינו הקדוש מבאר שכל עליית המלכות נעשה דייקא ע"י התפילה שכנוונת הלב, איך זה מרומז במאמר חז"ל הנ"ל?

וזה "ולחוש לה" - "תקבל עצתה", וזה עליית התפילה שהיא "בלחש" שהיא עבודה שבלב, (ובפרפראות לחכמה פירש כי אע"פ שעיקר התפילה הוא לדבר בפה דייקא, וגם התפילה הוא בחי' מלכות פה, אעפ"כ עיקר בנינה ע"י כוונת הלב שהוא בחי' "בינה" "ביתא עילאה", וזה מרומז במה שעיקר התפילה שהוא תפילת שמו"ע מתפללין בלחש דייקא, וזה "ולחש לה", תקבל עצתה כי שם מקור העצה).

יז. רבינו הקדוש מבאר בתורה זו שהעיקר הוא להתחזק לברוח ממחשבות רעות, ולהתחזק להתפלל בכוונה בכל הלב מה זוכים עי"ז?

וזה בחי' "תשובה", כמו שכתוב (שמואל כ"ג) "הוקם על" "עולה של תשובה" (מו"ק ט"ו), ו"תשובה" היא אותיות "תשוב ה'" שנעשית מדל"ת ה', ועיקר התשובה היא בלב כמו שכתוב (ישעיה ו') "לבבו יבין ושב".

יח. איך רבינו הקדוש מקשר ענין של תשובה להפסוק "מי זאת עולה" שמובא למעלה (באות ד')?

וזה בחי' "מי זאת עולה" - מי עם זאת עולה, עולה של תשובה - עלייתה של תשובה עם "מי". (רבינו הק' ביאר ש"מי" זה בחי' ביתא עילאה, ו"זאת" זה בחי' ביתא תתאה, וע"י בחי' אלו הנאמרים בתורה הזאת יש לשני בתים עלייה, עיי"ש באות ד').

יט. רבינו הקדוש מביא מאמרי חז"ל שהתשובה הזאת מגיעה למעלה למעלה, ומתקן תיקונים למעלה למעלה?

וזה גדולה תשובה שמגיעת עד כסא הכבוד (יומא פ"ו), וזה גדולה תשובה שמקרכת הגאולה (שם ע"ב), כי לעתיד ליום שכולו שבת יתגלה אורייתא דעתיקא סתימאה כמו שכתוב (ישעיה נ"ח) "אז תתענג על ה'" - על ה' דייקא היא עתיקא סתימאה.

כ. מה קשור ענין התשובה לעונג שבת קודש?

וזה עיקר עונג שבת, ושבת זה בחי' תשובה כמו שכתוב (דברים ל') "ושבת עד ה' אלהיך".

כא. רבינו הק' זי"ע ועכי"א ביאר שע"י שמתחזקים לקדש מחשבתו ולהתרחק ממחשבות רעות וע"י שמתפללים בכל הלב אזי זוכים לתשובה שלימה, וגדולה תשובה שמגיעת עד כסא הכבוד - היינו שע"י זה יגיע וישיג אורייתא דעתיקא סתימאה (עי' באות ה'), מה מרומז ב"כסא הכבוד"?

וזה "כסא הכבוד" שמכסין אותה בבחי' (משלי ס') "וכבשים ללבושך", דברים שהם כבשונו של עולם יהיו תחת לבושך (חגיגה י"ד), שמכסין אותה בבחי' (משלי כ"ה) "כבוד אלהים הסתר דבר", וזה "כסא הכבוד" שמכסין מפני כבוד אלקים ואתה תגיע ותשיג אותה:

כב. רבנו הקדוש אמר תורה זו בחודש ניסן (בשב"ק שאחר נישואי בתו שרה ע"ה שהיה בר"ח ניסן), ורבינו הק' אמר שחודש ניסן הוא חודש התשובה כמו תשרי, איך זה מרומז במילת "בראשית"?

וזה בחינת "בראשית" בי"ת ראשית - היינו שני ראשית, והם "ראש השנה" ו"ניסן", שגם ניסן הוא ראש השנה, ואיתא בתיקונים (תיקון כ"א דף מ"ח) "והיא נקראת קבלה כד איהי בין תרין דרועין דמלכא, (בתיקוני זוהר ד' מ"ו ע"א איתא "איהי הלכה דמלכא [המלכות היא נקראת הלכה שהיא לשון הליכה - מתוך מדבש], כד איהי אזלת גביה בתרין שוקין [כשעולה בנה"י דזעיר אנפין] דאיןון תרי סמכי קשוט [הם נצח והוד והיסוד המכריע ביניהם] וכד סליקת בגופא בתרין דרועין דמלכא [כשעולה בחג"ת דזעיר אנפין] אתקריאת קבלה [כי זעיר אנפין מקבל אותה בין תרין דרועין בסוד החיבוק], ותרין דרועין הם תשרי וניסן (עי' תיקון כ"א הנ"ל) והם ימי תשובה כי גם הוא ימי תשובה.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל וזוגתו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת תזריע ~ ד' ניסן תשפ"ד ~ גליון תנ"ז - שנה י'

שפ"י"ד {פרש"י} אמר נהמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות ותשובות בפירוש רש"י על פרשת השבוע (לקוחים מהספר "משה שפיר קאמרת")

נא. "נתק הוא", מה הכוונה?

כך שמו של נגע שבמקום שער, (ע"ש שנתק השער ממנו - באר מים חיים).

נב. "וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראהו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים", מה הדין אם היה בו שער שחור?

ושער שחר אין בו - הא אם היה בו שער שחור - טהור ואין צריך להסגר, ששער שחור סימן טהרה הוא בנתקים כמו שנאמר "ושער שחר אין בו" וגו' (להלן פסוק ל"ז).

נג. "וראה הכהן את הנגע ביום השביעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהב" וגו', מה משמיענו כאן?

הא אם פשה או היה בו שער צהוב, טמא, (ז"א אפילו סימן אחד הוא טמא מוחלט - מזה שכתוב "ולא היה בו שער צהב" בוא"ו החיבור ובא הכתוב לומר שאין בו שום סימן מאלו צריך להסגירו שבעת ימים, אבל אם יש בו אפילו סימן אחד, אזי הוא טמא מוחלט - עפ"י ר"א מזרחי ועי' עוד שי למורא).

נד. "והתגלח", היכן הוא מגלח?

סביבות הנתק.

נה. "ואת הנתק לא יגלח" וגו', איך הוא עושה?

מניח שתי שערות סמוך לו סביב כדי שיהיה ניכר אם פשה, שאם יפשה יעבור השערות ויצא למקום הגלוח.

נו. "ואם פשה יפשה הנתק בעור אחרי טהרתו: וראהו הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהב טמא הוא", אין לי אלא פושה לאחר הפטור (פירוש לאחר שפטרו הכהן מטומאתו ואמר לו שהוא טהור - ספר זכרון עפ"י הספרא), מנין אף בסוף שבוע ראשון ובסוף שבוע שני?

תלמוד לומר "פשה יפשה".

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עירו הנביא

מו. "או בשר כי יהיה בעורו מכות אש והיתה מחית המכוה בהרת לבנה אדמדמת" וגו', מה הוא "מחית המכוה"?

"שיינימי"ט בלע"ז (החלמה - אוצר לעזי רש"י), כשחיתה המכוה הפכה לבהרת פתוכה (מעורבת לבן ואדום - כמו לשון "פתוך" שהזכיר רש"י לעיל בפסוק י"ט) או לבנה חלקה.

מח. הרי סימני שחין (האמור למעלה) הם שוים א"כ למה הם לא כתובים ביה"ד?

וסימני "מכוה" וסימני שחין שוים הם (ששניהם נידונים בשער לבן ובפשיון ובשבוע אחד, שאם בשניהם יש שער לבן הוא טמא מוחלט ואם אין בו שער לבן מסגירו ובסוף השבוע הראשון אם פשה טמא הוא ואם בעינו עמד פוטר ואינו נותן לו עוד שבוע, ואינו כמו בעור הבשר שאם עמד בשבוע הראשון נותן לו עוד שבוע שני - עפ"י גור אריה), ולמה חלקן הכתוב, לומר שאין מצטרפין זה עם זה: נולד כחצי גריס בשחין וחצי גריס במכוה לא ידונו כגריס (עי' שי למורא שמסביר באריכות שם כמה הוא שיעור הגריס).

ממ. "ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן", מה משמיענו בזה?

בא הכתוב לחלק בין נגע שבמקום שער לנגע שבמקום בשר, שזה סימנו בשער לבן וזה סימנו בשער צהוב.

ן. "וראה הכהן את הנגע והנה מראהו עמק מן העור ובו שער צהב דק וטמא אותו הכהן" וגו', איך מדובר כאן?

ובו שער צהב - שנהפך שער שחור שבו לצהוב, (ואע"פ שלא כתוב "ושערה הפך צהב" למדו ב'תורת כהנים' בהקש מה שכתוב "נגע הנתק" להקיש ה'נתק' ל'נגע' 'נתק' הוא נגע שבמקום שער] מה נגע אינו סימן טומאה אלא בהיפך [שנהפך שער שחור שבו ללבן], אף בנתק אינו סימן טומאה אלא בהיפך - עפ"י גור אריה).

נו. "ואם בעינינו עמד הנתק ושער שחר צמח בו נרפא הנתק מהור הוא" וגו', מנין אף הירק והאדם שאינו צָהָב?

תלמוד לומר "ושער", (כיון שכתוב ושער שחור צמח בו" ולא כתוב "וצמח בו שער שחר" כמו שכתוב אצל שער צָהָב "ובו שער צָהָב" [בפסוק ל], "ולא היה בו שער צָהָב" [בפסוק ל"ב], מזה למדו שהיו"ו של "ושער שחר" בא לרבות כל שער לבד מצהוב ורק בצהוב - עפ"י אליהו רבא במסכת נגעים פרק י"ג).

נה. מה הוא לשון "צָהָב"?

ולשון "צָהָב" דומה לתבנית הזהב, "צהוב" כמו "זהוב" אובל"א בלע"ז (צהבהב - אוצר לעזי רש"י).

נט. "טהור הוא וטהרו הכהן", מה למדים מזה?

הא טמא שטיהרו הכהן, לא טהור.

ס. "ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרות בהרות לבנות", מה הוא "בהרות"?

חברבורות, (כעין כתמים, כמו [ירמיה י"ג כ"ג] "ונמר חברבורותיו" שהם הכתמים שעל גוף הנמר).

סא. "וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרות בהרות לבנות" וגו', מה הכוונה?

שאינן לובן שלהם "עז", אלא "כהה" (-חלשי), (לפי סדר הלשון היה לו לכתוב "בהרות לבנות כהות" כמו שאומרים "אדם חכם גדול" ש"גדול" הוא תואר ל"חכם" - והתואר בא אחר המתואר - וא"כ איך נאמר "כהות לבנות" שנראה ש"לבנות" הוא תואר ל"כהות", לכן פירש"י שהלובן שלהן כהה ואינו "עז", וכאילו היה כתוב "בהרות כהות בלבנותן" - עפ"י ספר זכרון).

סב. "בתק הוא פרח בעור", מה פירושו?

בהק - כמין לובן הנראה בבשר אדם שגורין רוי"ש (אדם - אדמוני - אוצר לעזי רש"י), בין חברבורות אדמימותו - קרוי בוקה, כאיש עדשן (שיש בפניו חברבורות קטנות דומות למראה העדשה - באר מים חיים) שבין עדשה לעדשה מבהיק הבשר בלובן.

סג. "ואיש כי ימרט ראשו קרח הוא מהור הוא", מה הכוונה "טהור הוא"? (כי אין לומר שהוא מהור לגמרי שהרי אחריו כתוב וכי יהיה בקרחת... נגע לבן אדמדם וגו' - גור אריה).

טהור הוא מטומאת נתקין, שאינו נידון בסימני ראש וזקן שהם מקום שער, אלא בסימני נגע עור בשר - בשער לבן (עי' בשי למורא שיש נוסחא שלא גורסין שער לבן עי"ש) ומחיה ופשוין (מלשון "אם פשה תפשה" - באר מים חיים).

סד. "ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא" וגו', מה הכוונה?

משיפוע קדקד כלפי פניו קרוי "גבחת", ואף הצדעין (המקום שנקרא "דקה" כמו [שופטים ד' כ"ב] "היתד ברקתו", תרגומו "בצדעיה", והוא צד המצח הסמוך לאוזן עי' עוד בשי למורא) שמכאן ומכאן בכלל, ומשיפוע קדקד כלפי אחוריו קרוי "קרחת".

סה. "וכי יהיה בקרחת או בגבחת נגע לבן אדמדם", מה הכוונה?

אדמדם - פתוך (מעורב בשתי מראות לובן ואודם - רש"י לעיל י"ג-י"ט).

סו. מנין שאר המראות?

תלמוד לומר "כמראה צרעת עור בשר" (פסוק מ"ג), כמראה הצרעת האמור בפרשת עור בשר (לעיל בפסוק ב') "אדם כי יהיה בעור בשרו", ומה אמור בו שמתמא בארבע מראות ונדון בשתי שבועות ולא כמראה צרעת האמור בשחין ומכה, שהוא נדון בשבוע אחד ולא כמראה נתקין של מקום שער שאין מטמאין בארבע מראות, שאת ותולדתה בהרת ותולדתה (פירוש שאין צריך שיהיה בנתק מראה אחד מארבע מראות שהמראה לא מעלה ולא מוריד, וזה לשון הרמב"ן [בפסוק כ"ט] שהנגע הזה שהוא הנתק אינו צריך שיהא בו בהרת ושאת ולא תולדותיהן ולא שום שינוי בעור הראש אבל כיון שנתק השער כגריס בראש או בזקן ועקר משרשו לגמרי הוא הנגע ואם נולד בו שער צהוב דק טמא - עפ"י משכיל לדוד).

סז. "בראשו נגעו", אין לי אלא נתקין, מנין לרבות

שאר המנוגעים? (פירוש, מזה שכתוב "בראשו נגעו" למדנו רק על נגעי "נתק" דהיינו נגעים שבמקום שער שהם קרחת וגבחת שזכרו כאן, שצריך שיהיו בגדיו פרומים וראשו פרוע וכל שאר הדברים האמורים לכלן [בפסוקים מ"ה - מ"ו], מנין לרבות שאר המנוגעים שהם שאר נגעי צרעת עור בשר שגם הם צריכים להיות בגדיהם פרומים וראשם פרוע וכו' - עפ"י ר"א מזרחי).

תלמוד לומר "טמא יטמאנו" - לרבות את כולן, על כולן הוא אומר "בגדיו יהיו פרומים" וגו' (שכפל הלשון שכתוב "טמא יטמאנו בא לרבות על כולן - עפ"י ר"א מזרחי).

סח. "בגדיו יהיו פרומים", מה פירושו?

"פרומים" - קרועים.

סט. "וראשו יהיה פרוע", מה פירושו?

"פרוע" - מגודל שער.

ע. "ועל שפם יעטה", למה הוצרך להתעטף בכסות עד

שיהיו שפתותיו מדובקות? (עי' במלבי"ם שזהו הפירוש של "ועל שפם יעטה").

"ועל שפם יעטה" - כאבל, (שעטיפתו של המצורע הוא כדרך האבל, ועי' שי למורא לצה הצריך רש"י להביא זאת שהוא כאבל).

עא. מה פירוש "שפם"?

שער השפתיים, גרינו"ן בלע"ז, (שפם - אוצר לעזי רש"י).

עב. "וטמא טמא יקרא", מה הכוונה?

משמיע שהוא טמא, ויפרשו ממנו, (עי' שי למורא).

עג. "כרד ישב", מה משמיענו בזה?

שלא יהיו שאר טמאים יושבים עמו (כגון זבים וטמאי מתים, למדנו לשילוחו של מצורע שהוא חמור מכולן [שהוא משתלח מחוץ לשלש מחנות], שי למורא לפי גמ' פסחים סז. ופרש"י שם).

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

אנא ה' אלוקים צבאות, עושה גדולות ונפלאות, גדול העצה ורב העלילה, המוריד בלילה זה טל של תהיה לכפר על כל עונותינו ולהשיבנו לעדן של מעלה אל מקור חיינו, אנא רחום וחנון, מי יתן ונרבה תחנונו, בלילה שאדם הראשון לבניו קרא, גלה להם סודו בחיל ורעדה, ביום שבו יורד טל של תהיה, שאפשר בו לבטל את גזרת המיתה: אנא בנים רחומים ואהובים, אשר בזהר הרקיע מזוהרים, אנא חוסים גם עלי גם עליכם, ועל כל הדורות העתידים לצאת מכס, אנא הקריבו קרבנותיכם בסלודים, ושפכו פנים לבבכם לפני דר שוכן מעונים.

רבנו של עולם, אל רחום וחנון, שעה לעבודת עמך ותפלותיהם, ביום בו הקריבו קין והבל קרבנותיהם. קין באש להכה, רעש וסערה, הביא מפשתן שרש הגבורה, להוריד באש זרה את השכינה מעליונים לגלותה התפון מחיונים, אך לא כן הבל אחיו לצרה בכבי ובתחנונים, פנים לב שפך בשלמות רצונים, ברעד ואימה קרב אל אבן השתיה, אולי יצליח להעלות עולם מתהום של נשיה. קרבנו עלה מיד לפניך לרצון, כי אתה אוהב הפנים לא החיצון, לבו הנכבד והשפל היה יקר בעיניך, יקרה גם נפשו אותה רצה להקריב אליך, פתחת לו כל הרקיעים, גלית לו אוצרות מטמונים, אך פשהציץ ונפגע ועלתה נשמתו למרומים, נדחה התקון לעוד אלפי שנים. ועתה, אבינו אב הרחמים, תן לנו לב נשבר לב חמים, משכנו אהריר, הסתירנו בצל ננפיה, תן בנו מסירות נפש לעבדך עד פלות הנפש, האר לנו דעת, פתח לנו עינים, ביצד לערף ליל סדר ביראת שמים, למדנו להתחנן ולכבות בכפלים, עד אליהו הנביא נראה עין בעין.

ליצחק נתת שני בנים, ביהל ומין היו מזוהרים. אחד היה איש תם יושב אהלים, ואחיו איש שדה צד חיות וצפרים. אנא אב רחום יצחק לפניך התחנו, עור נא לי בשני בני עולם לתקן, אחד הוא מאיר בשמש כאור שבעת הימים, שני לו שוכן בתהומות בתהיות במחשכים. נפשו נשא יצחק לפניך בתחנה, שוכן שחקים הושיעה נא, כל הנסתרות והנגלות אתה יודע, כי כל פונתי לתקן העולם ולהושיע. להרים את שני בני פחמה וכלבנה, עד נביא בלילה הזה את הנאלה. הרבה יצחק תפלתו בליל שמונים, בכבי ובתחנון קול הרים, בליל סדר שהוא בליל כפורים, הפין לתקן עולם בגדי עוים בסוד שעירים, לתקן את כל הטאי הדורות, לזכור לעלות, וכית מקדש לבנות, "בנה בניתי בית זבל לד", בית בנוי נמצא בזכור עולמה, "שמש ירח עמד זבלה", גם עשו יתקרב יהיה איש מעלה. אנא ה' עשה עמו פלאים, פתח לו את כל הרקיעים, התגלה אליו מן השחקים אל התהומות, ויראה שיחיד אתה בכל העולמות, אין עוד בלתיך מסוף העולם ועד קצהו, האר אליו פניך רצונו, לא יעבר אפלו בקוצו של יוד על רצונך, ידע כי אין זולתך.

בך יצחק נשא את תפלותיו, בך נשא בכיותיו, ועקותיו ושגותיו. ויצא יצחק לשוב בשדה, את כל לבו שפך לפניך בשה, אנא רחום, תהיה פעת עת ישועה, השיבנו לנן עדן כבתחלה, למקום שמשם אני בא, אנא, ישוב כל העולם בתשובה, אני ובני יעקב ועשו, ישוב כבן חכם גם רשע, כלם ישובו יחדו ונושע. ובני בלילה זה לחדש נעוריי, עם כל העולם יחד עם בני, להעלות את בני לרקיע של זכור, נוריד ממרומים בית מקדש בנוי. שאגותיו אז נתכו פנים, לפני רוכב ערכות שוכן שמים, "שא נא בליד", אמר לעשו, הראה לו פלי המקדש, בגין בני הלילה נוריד ממרומים, צודה לי ציד עשה ממעמים, ובליל הסדר בביום הכפורים, נקריב קרבנות ונשלח שעירים. אנא רחום ברב רחמיה, בך יצחק תחנונו שטח לפניך, קבל לרצון את כל פונותי, ולגן עדן נפנים אני ובני. עשו הלך היש מיד, אך חש להביא מכל הבא ליד, להכשיל אביו במאכלות אסורות, למען ישיג אך ברכות ארציות.

היתה אז עת צרה ליעקב, במעט חיינו בצאן אבודות, אך אתה ברחמיה חספת על בנך בכורה, לרבקה ברוח הקדש ועצת סודה, לך נא אל הצאן צותה בתבונה, לתקן הטא אדם הראשון התבונה, שני גדי עוים יהיה קרבנה, הכל יכפר וכשמש מאורך, לאור עולם בכפא כבוד שמך יחוק, ולעד לא עוד תרחק, מפי צדיק תברך בטל תהיה, אכן נמצאה תושייה.

בפיק ברבים נגש יעקב בנך בחירה, לערף ליל הסדר ברצונך, שני מלאכים לוהו מימינו ומשמאלו, כי מרב שפלות כדונג נמס לבו, מי אני ומה אני כי אתברך מפי עליון, מה אני ומה זכותי בטל מצור הכיון, ב"חוק ואמץ" אותו אמו ברכה, אכן תזכה למל שמים למל של תהיה.

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו'
מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא שליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

בורא עולם יחבר את זה - סיפור נורא שהיה לאחרונה

ב' אלפים-תק"ע) סיפור זה סיפר אחד מיקירי אנשי הצדיק ר' ז. הי"ו לפני כחודשיים וחצי בנו הקטן בן ארבע וחצי שיחי' נסגר דלת ברזל על אצבעותיו ונפצע באופן קשה ביותר ממש שכמעט נקטעו לגמרי והגיעו לבית חולים והרופא אמר שאין שום סיכוי לרפאותם וראו בחוש שהחלק העליון של האצבעות לא מחוברים ומראיהם לבן לגמרי כמו בשר המת, והאבא לקח את בנו ונסע למעונו של הצדיק והרב שליט"א הסתכל עליהם ואמר "בורא עולם יחבר את זה" ואמר לו שיסעו עכשיו לקבר שמשון הגיבור ע"ה (ליד בית שמש) שזה נמצא על הר גבוה מאד ומאד קשה להגיע לשם אבל האברך ברוב תמימות ואמונתו בצדיק עשה מסירות נפש ונסע לקבר שמשון הגיבור והאברך אמר שזה לקח לו כחמש שעות כל הנסיעה הזו הלך וחזור.

פלאי פלאות - האצבע נתרפאה לגמרי בחסדי השי"ת

ב' אלפים-תקע"א) וההמשך של הסיפור שאחרי שזכה לקיים ציווי הצדיק ולהשתטח על קבר שמשון הגיבור ע"ה האצבע התחילה להתרפאות ולהתחבר בניסים גלויים שלא כדרך הטבע, ומסיים האברך שכהיום האצבעות נתרפאו לגמרי ולא נשאר שום זכר מה שהיה שם מקודם רק איזה סימן קטן (זכר לנס).

האמונה הפשוטה התמימה - שלא נשמע דוגמתה בדורינו

ב' אלפים-תקע"ב) והעיקר החידוש העצום בסיפור זה שיש צדיק קדוש ונורא עם תלמידים נאמנים שיש להם ביטול עצום ואמונה פשוטה בצדיק כמו הדורות הקודמים של הבעש"ט ותלמידיו הק' זי"ע ועכ"א שיהיה מוכן להשליך השכל ולקחת ילד חולה במצב נורא כזה ולהוציאו מבית חולים על אחריותו ולטרוח להגיע לצדיק וכן לקיים הציווי בפשיטות ובתמימות על אף הקושי העצום והתוצאות מזה הקידוש ה' העצום לפרסם שיש בורא עולם עשה עושה ויעשה לכל המעשים והוא אוהב צדיקים שעבודים אותו במסי"נ ומוכנים כל רגע ורגע למסור נפשם על קדושת שמו ית' ועושה בשבילם ניסים ונפלאות ומשדד הטבע לגמרי כמו שכתוב "צדיק גוזר וה' מקיים".

בר"ח ניסן יהיה הברית בעזה"ת

ב' אלפים-תקע"ג) סיפור זה היה עכשיו אברך יקר מאנשי הצדיק היה לו בן אחד וכבר גדול שלש שנים ורצה להפקד בעוד בן זכר וביקש ברכה ממורינו הרב שליט"א והצדיק אמר בזה"ל "בר"ח ניסן יהיה ברית בעזה"ת" וצדיק גוזר והקב"ה מקיים ומדברי הצדיק לא נפל דבר ארצה ובי"ה בר"ח ניסן היה הברית אצל מורינו הרב שליט"א.

אל תפחד - ביום השב"ק תגיע להתפלל איתי - סיפור נורא שהיה לאחרונה

ב' אלפים-תקע"ד) שני בחורים נסעו לקברי צדיקים והיה להם תאונה קשה מאד ואחד מהם היה מורדם ומונשם כמה ימים וכבר חשבו שיהיה צמח ר"ל והתקשרו למורינו הרב שליט"א שיתפלל עליו ולברכו ושמו את הטלפון על האוזן של החולה והצדיק אומר אל תפחד ביום שבת קודש תגיע להתפלל איתי - והשי"ת עשה ניסים ונפלאות ופתאום התעורר ולאט לאט התחיל להתרפאות וביום חמישי כבר עמד על הרגלים וביום שב"ק כבר הגיע להתפלל עם מורינו הרב שליט"א.

"עכשיו יש רעידת אדמה באמריקא"

ב' אלפים-תקע"ה) סיפור זה סיפר אחד מהגבאים של הצדיק שליט"א כשמורינו הרב שליט"א כתב התפילה למולד ראש חודש ניסן (כידוע שהצדיק כתב תפילה על המולד של כל החודשים - וכדאי להזכיר מה שאמר האדמו"ר מאמשינוב שליט"א שבתפילות אלו יש שם המון עמקות וסודות וצריך ללמוד אותם בעיון עם חברות - וידוע שהאדמו"ר מעמיק הרבה בתפילות אלו, וסיפר אחד מהגבאים שראה פעם בערב תשעה באב שהאדמו"ר ישב והעמיק בספר איכה עם תפילות מורינו הרב שליט"א שעות ארוכות) וביקש מהגבאי שיביא לו ספרים כדי לכתוב תפילה זו ופתאום הספרים נפלו על הריצפה ומורינו הרב שליט"א אמר עכשיו נהיה רעידת אדמה באמריקא, והגבאי הלך אח"כ והתחיל לברר, ונתברר שבאמת באותה רגע שנפלו הספרים היה רעידת אדמה באמריקה באיזה מדינה רחוקה.

הצדיק מטהר נשמתו - פתאום התנתק מהסמרטפון

מורינו הרב שליט"א עם אדמו"ר מתולדות אברהם יצחק שליט"א

ב' אלפים-תקע"ז) סיפור זה סיפר יהודי שהיה לו סמארטפון ה"י והיה מאוד רוצה להתנתק מזה אבל היה לו קשה והרגיש שממש אינו מסוגל להפרד מכלי משחית זה, ופעם הגיע מורינו הרב שליט"א לעיר שהיה גר שם לקרב יהודים להשי"ת (זה היה בתקופה שמורינו הרב שליט"א היה נוסע להרבה מקומות באה"ק לחוגי בית למסור שיעורים ולקרב רחוקים להשי"ת) והנ"ל ג"כ הגיע לשם ונגש למורינו הרב שליט"א ואומר לו אני רוצה למסור את הסמארטפון לרב שליט"א ולהתנתק מזה - אבל אני יודע שמרוב שאני כ"כ משועבד לזה אזי אני ילך לקנות סמארטפון אחר וביקש מהצדיק שישפיע עליו כח קדושה מלמעלה שיזכה להפרד מכלי משחית זה, והרב שליט"א לקח הסמארטפון בידיו הקדושים והשמיע דברי תורה לציבור שהיה שם וכל הזמן העביר ידיו הק' על הכלי הזה כאילו הוא מנקה אותו ואח"כ מסר זאת להנ"ל - והיהודי הזה מספר שאחרי זה פתאום הוא מרגיש טהרת הלב עצום ופרח ממנו כל החשק והשעבוד שהיה משועבד לכלי הטמא הזה ומאז התנתק לגמרי מזה וקנה מכשיר כשר - אשרי לו.

תחזק את ב. כי הוא צריך הרבה חיזוק - סיפור רוח"ק

ג' אלפים-תקע"ז) זה היה לאחרונה אחד מחשובי תלמידי הרב שליט"א ר' נ. ב. הי"ו יש לו חבר שגר בעיר חולון בשם ר' ב. נ"י והנ"ל עבר עליו מעברים קשים שהיה צריך הרבה חיזוק - ור' נ. ב. נ"י בעת סעודת רעוא דרעוין נגש למורינו הרב שליט"א והצדיק אומר לו תחזק את החבר שלך ב. הוא צריך הרבה חיזוק - וזה היה ברוח"ק גמור כי לא הוא ולא החבר שלו אף פעם סיפרו למורינו הרב שליט"א את הקשר שיש להם.

דיבורים קדושים בווערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומורינו הקדוש והגורא הנחל גובע מקור חכמה זי"ע ועכי"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גהלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ה"ו

הצה"ק ר' אהרן ראטה זי"ע ועכי"א בעל ה'שומר אמונים'

(ליום היארציית - ו' ניסן)

אין לשער ולתאר קדושת צדיק וקדוש זה שהיה לוחם מלחמת ה' בעוז ובגבורה בלי שום פשרות על שמירת הקדושה והצניעות, והיה מהראשונים שהנחינו הלבוש הקדוש של ירושלים עיה"ק, והיבר חיבורים קדושים 'שומרי אמונים', 'טהרת הקודש', 'שלהן הטהור' ועוד שהתקבלו בכל תפוצות ישראל.

מורינו הרב שליט"א עם אדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א

וסיפר נכדו האדמו"ר ממבקשי אמונה שליט"א שמורינו הרב שליט"א אמר לו כמה פעמים שכיפוי והשתוקקותו להקים קהילה בקדושה ובצניעות כמו השומרי אמונים זי"ע ועכי"א.

ראוי לציין שצאצאיו הצדיקים כ"ק אדמור מתוא"י וכ"ק אדמור מתוא"א שליט"א מקושרים בלוי"נ בקשר חזק עם מורינו הרב שליט"א וכמה פעמים התוועדו ביחד ומורינו הרב שליט"א דיבר אתם באריכות דברי תורה - אשרי הלכם.

הגליון מוקדש

לע"נ ר' יוסף יצחק ב"ר יחיאל זצ"ל.

לע"נ רבקה בת בודם ז"ל.

לע"נ האשה הצדקנית ליבא ב"ר אליעזר הלוי ע"ה.

לישועת והצלחת שלום בן ליבא נ"י / להצלחת ר' אלתר חיים בן ליבא נ"י

לישועת והצלחת מורינו הרב ר' אליעזר בן עטיא שליט"א • והרבנית תהילה בת לאה תחי'